

ישראל תגביר את מאמציה להשגת הסדר עם נאט"ו.

מערכת התעמולה הישראלית, שנפתחה אחרי הסכם הפדרציה הערבית, ואשר כללה איוס של פלישה ישראלית לירדן, שכנעה כמה מדינות ממערב אירופה כי יש לפייס את ישראל במיחוח בטחוני. בין השאר: תיתכן חזירה נרחבת יותר של נאט"ו לענייני המרחב, כערובה הן לישראל והן לערבים, שהמערב לא ירשה הפרת הסטטוס-קוו. בינתיים תוגבר ותוזל העזרה הניתנת לישראל על ידי גרמניה, צרפת ובלגיה.

בן-גוריון ימשיך במערכתו נגד חרות, במטרה ליצור את הרושם כאילו מפלגה זו מהווה סכנה פאשיסטית.

בראש וראשונה אל יתר מפלגות הפועלים, אותן מבקש בן-גוריון לאחד. המניע

הראשון לשאיפת האחדות הוא החשש מפני תוצאות הבחירות בהסתדרות. אך תן יהיה צורך לערוך, כנראה, תוך שנה, כל עוד מזהה מפ"ם — ובמידת מה גם אחדות העבודה — כמתנגדות מדיניות השכר של מפא"י, יש למפלגות אלה סיכוי לזכות בחלק מן הקולות שניתנו למפא"י בעבר. צירוף מפ"ם לנגלת מפא"י יוריד ממנה את הברק ה"אופוזיציוני, יהפוך אותה שתופת לאחדות רבות עבור מדיניות מפא"י.

לא מן הנמנע, כי ייעשו נסי וינות, במסגרת זו, לפתוח בי משא ומתן עם מפ"ם, כדי לי צרפה לקואליציה הממשלתית.

שיחרורו של אהרון כהן עוכב, כדי ש ישמש מתנה למיקרה של הסכם.

ייוודעו לך בקרב פרטים על שיתוף פעולה גרמני-ישראלי

אלי גם כאפריקה. אחד המתווכים בשיתוף זה הוא יהודי שווייצרי, בעל רכוש רב בישראל, המספק חומרים חשובים לישראל ויחד עם זאת משועך באפריקה תוצרת גרמנית. הוא אשר חזק דיר את מוצרי קרופ הגרמניים לשווקים בהם נהנית ישראל מתנאי עדיפות. בין היתר עומד איש זה לייצא מדים מישר אל לכמה צבאות אפריקאיים.

צפויה שערוריה חדשה הקשורה במשרד הבריאות, וי גם הפעם יגרום לה איש המפי לגה הרתי-לאומית.

אחרי מותו של המנהל הכללי, ד"ר שאול זמן, ש היה איש-מיקצוע, נטסה המפד"ל למנות במקומו אחד מעסקניה. נטיון זה יעורר התנגדות במנגנון הבריאות, שיתבע כי גם להבא ינהל את המשרד איש-מיקצוע, לא סקן מפלגתי.

מינוי אחר שיעורר ויכוח: מי יהיה חבר הנהלת הסוכנות היהודית, במקומו של הנשיא זלמן שזר?

קרב כמה מראשי ה עדה הספרדית הועלתה ההצעה, כי ה מקום יימסר לאחד מראשי העדה, אשר אינה מיוצגת כמעט בגוף זה. הסיכוי לכך קלוש למדי, וניראה כי ד"ר רענן וייץ, או סגן שר-האוצר יצחק קורן הם מועמדים בטוחים יותר למינוי.

הממשלה תציע למכירה מיפעלים ממשלתיים נוספים.

על צעד זה החליט אשכול, משתי סיבות: התורם האמריקאי ממאן לתרום למגבית או למלווה הפיתוח, כאשר בשוק האמריקאי רווחים סיפורים כי אפשר באותו סף לקנות מיפעלים כמו מיפעל האשלג ומיפעל הדשנים. הסיבה השנייה: אשכול פוחד להעלות עכשיו את המיסים, והוא זקוק למקור נוסף לכיסוי הוצאותיו.

אם שר התחבורה, ישראל בריחודה, לא יחזור לעבודתו מטעמי בריאות, כפי שניראה עתה בבירור, קיימים סיכויים כי במקומו יתמנה איש אחדות-העבודה זאב צור.

המינוי יבוא כפשרה בין שני שרי התחבורה לשעבר, משה כרמל ויצחק בן-אהרון.

משרד המסחר והתעשייה יהיה שוב קשור בעיסקה כסי פית גדולה, אשר מטרתה לעזור לחברה פרטית.

חברה זו, הסור חרת בעיקר עם חוץ-לארץ, הסתבכה בחובות עצומים, והיא מנצלת קשרים אישיים במשרד המסחר והתעשייה לחלץ את עצמה מן המיצר.

ההתחרות בין "הארץ" ו"דבר" תיכנס לשלב חדש, כאשר יתחיל גם הארץ לצרף לגיליונותיו, ביום השישי, תוספת מצוירת, בדומה ל דבר השבועי.

אותה שעה ירכוש הארץ כנראה את אחד העובדים המרכזיים של דבר, מיכאל אוהד, שימלא את מקומו של נתן דובניץ, אשר יטוסק בעריכת הוסף.

דיפלומטים

עוד עורב

פראנץ-יוזף שטראוס אינו העורב היחיד שבא אל הזרזרים בישראל. לא פחות מעניין הוא עורב אירופי אחר. שיגורו לישראל מוכיח מה דעת המשגרים על ישראל.

בחודש אוקטובר 1961 התחיל גהר ה סינה לפלוט גזירות. הגזירות היו כולן כפזות בחושי-ברזל. כמאה גופות כאלה הוצאו

אל הממשלה שאהדה את הארואה-אס. מר ריס פאפון הוא השגריר הצרפתי המיועד לישראל.

כתב השבוע אלברט כהן, בדריה-שבועון אתגר: "צרפת שבעה את פאפון. היא מקי אה אותו. כנראה שאין מקום טוב יותר לישראל להקיא אליו אנשים כאלה.

פעם היו באים לישראל חסידי-אומות העולם, אנטי-רוח, פילוסופים. פעם היתה ישראל זקוקה לאהדתם. כנראה שזמנים אלה חלפו. היום באים אלינו אבירי הפא- שיום באירופה... היום אנו מסתכלים על ידידנו, אחר אנו מסתכלים על עצמנו, אחר אנו שואלים בבעתה: מי אנתנו, בי עצמנו?"

פרשת קסטנר

שלוש חנינות

בין כותלי שני בתי-סוהר נפרדים, בחל מונד וברמלה, ישבו ביום שלישי שעבר שלושה אסירי-עולם והקשיבו לרדיו. באמ צע מהדורת החדשות של השעה שש, קראו לפתע שלושתם: "יחי הנשיא השלישי, יוסף מנס, זאב אקשטיין ודן שמר, נאש מי משפט רצח קסטנר, זכו לחנינה, אחרי שחיכו לרגע זה יותר משש שנים.

משך שש השנים האחרונות כמעט ולא הוזכרה הפרשה, שבזמנה זיעזעה והסעירה את כל המדינה. היא נשכחה מלב רבים, אך לא מלב משפחות שלושת האסירים.

סודו של אברהם. נשיא יקר. אני פנינה, תלמידת כיתה ג' בבית-הספר היסודי בכפר שלם. אני בתו של יוסף מנס, אשר ישב בבית-הסוהר. אני לומדת בבית-הספר, ורוצה נורא שאבא שלי יהיה בבית. גם אחי אברהם עומד עליידי, וגם אחותי ארי-אלה רוצה. לכל הילדים בכיתה יש אבא ורק לי לא. כל הילדים של השכנים הול-כים בשבת לטייל עם אבא ועם אמא, ורק אנחנו לא. כי אין לנו בבית אבא, ואין למי ללכת איתנו כמו אז, כשהיינו קטנים.

נשיא יקר, אני חותמת כאן, וגם אחי אברהם, וגם אחותי. אני חותמת גם במקום אחותי אריאלה, כי היא עוד לא יודעת לכתוב.

מכתב זה שלחה פנינה מנס לנשיא, כי אשר היתה בת תשע. מאז עברו שנתיים, ואפילו אריאלה הקטנה למדה כבר לקרוא ולכתוב. מכתבה של פנינה היה הבקשה הראשונה לחנינה שהוגשה בפרשת מנס. יוסף מנס עצמו לא ביקש חנינה. חנינה אפשר לתת לאלה האשמים — ואני חף מ פשע, טען מנס תמיד. גם על אשתו אס-תר אסר מנס בכל-תוקף לפנות לנשיא.

מכל שלוש משפחות העצורים, שנעצרו ביום ה' במאסר 1957, בשעה ארבע ב בוקר, היתה משפחת מנס הנפגעת ביותר. מנס, שעבד כאופה, התגורר עם אשתו וילדיו בשכונת עוגי, הרחיק בקושי את לחמו. מעצרו של יוסף היווה התמוטטות כללית לאסתר ולשלושת ילדיה.

"עברנו זמנים קשים", סיפרה אסתר. "היו תקופות כאשר לכלכלת בני המשפחה היו 80 לירות בלבד לחודש. היה חסר ללחם, וכמובן שלא היה מה לדבר על נעליים ל ילדים."

הבן אברהם, בן שמונה וחצי, היווה את הפרק הטראגי ביותר בכל הסיפור. עד ה רגע האחרון לא הודה אברהם כי אביו יר שב בבית-הסוהר. "אבא שלי בצבא", היה מצהיר בעקשנות בפני השכנים, ואפילו ב פני אמו. רק עכשיו, כאשר נודע לו על החנינה, ניגש לאמו ולחש באוזנה: "מעכ- שיו אוכל להגיד לא רק אמא, אלא גם אבא."

מצבה הכלכלי של משפחת מנס קשה גם עכשיו. אבל מאותו רגע בו מסר קול ישראל על החנינה, והודיע שמנס ישתחרר בשישי בנובמבר, שנה זו, השתררה שימחה בביתה הדל של משפחת מנס, שמתוכו נמכרו רוב המטלפים. השולחן היה עמוס עוגות. "הערב יבואו כל השכנים", אמרה אסתר. "הם אשר עזרו לי לעבור את ה זמנים הקשים."

"אדם חדש נולד". למרות שכבר עבר שבוע מהיום בו נתבשרה משפחת אקשטיין על דבר החנינה, לא יכלו יצחק ושרה, הוריו של זאב, לכבוש את הת רגשותם.

"אני מאושרת מאוד", מילמלה אמו של זאב. "שיהיה כבר בבית. הכנתי לו את חדרו, הספירה שלו, הרדיו. הכל מחכה לך." גם יצחק אקשטיין, בעל בית-הדפוס ה

הגרמני החדש *

מן הנהר, בפאריס, במשך שבוע אחר. הפאריסאים ידעו היטב מהו מקורן של גחיות אלה — היו אלה פועלים אלג'יריים, תושבי העיר, שנתכסו בלילה ברחובות ה עיר, עליידי השוטרים, אוהדי הארואה-אס. אלה היו כופתים את זרועותיהם מאחורי גבם, מטילים אותם חיים לנהר. מפקד ה מיטרה היה מוריס פאפון.

זרעה זאת עזרה לקומם את המוני פא-ריס. החלו הפגנות-הזעם ההמוניות נגד ה ארואה-אס, שדוכאו באכזריות רצחנית על ידי מוריס פאפון. כאשר ערכו השוטרים טבח מחריד במיוחד ויצרו כמה גחיות נוס פות, יצאו מיליון פאריסאים לרחוב.

באותו יום מת הארואה-אס — ועימו ה קאריירה המיטרתית של מוריס פאפון.

"מי אנחנו, בעצם? איך נפטרם מאיש כזה? כך היריה גם שארל דה-גול. הוא מצא את התשובה: יש לשלוח אותו

* קאריקטורה של הצייר הפולני המנוח ליקנה.